

පහත රට තේ පදුරුවල කඳ දිරීම

කඳ දිරීමේ රෝගය පහතරට තේ වගාවන්හි සුලභව ම දක්නට ලැබෙන ගැටළුවක් වී තිබේ. එය තේ පැල වල අස්වැන්න අඩු කරනවා පමණක් නොව තේ වගාවේ ආයු කාලයද අඩු කරයි. මේ හේතුව නිසා පහතරට කුඩා තේ වතු ගන්නාවකම ජීවිත කාලය වසර 12-15 ක් වැනි අඩු කලකට සීමාවූ අවස්ථා රැසක් හමුවී තිබේ. එබැවින් පහතරට කුඩා තේ වතු නිෂ්පාදනයේ අවධානය මේ කෙරෙහි යොමුකිරීම කාලීන අවශ්‍යතාවයකි.

තේ ගසක් කප්පාදු කළ පසු කප්පාදු කට්ටය මත මාතෝපජීවී දිලීර වර්ධනය විය හැක. මෙම මාතෝපජීවී දිලීරයන්හි ක්‍රියාකාරීත්වය ක්‍රම ක්‍රමයෙන් පහලට වර්ධනය වන අතර එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස ජීවී පටක සොටස්ද කුණුබුරු දිරා යා හැක. මෙම තත්වය කාලයක් මුළුල්ලේ තවදුරටත් පාලනයකින් තොරව වර්ධනය වීමට ඉඩ හැරිය හොත් ප්‍රාථමික / ප්‍රධාන කඳ දක්වාද කඳ දිරීම ව්‍යාප්ත විය හැක. කසල වේයාගේ පැමිණීම මගින් කඳ දිරීම තව දුරටත් තීව්‍ර වනු ඇත.

මෙම දිරීම මූලික කඳ දක්වා ව්‍යාප්ත වීමට ඉඩ හලහොත් තේ පදුරු රැක ගැනීම අපහසු වන අතර අවසානයේදී මිය යනු ඇත. මෙවැනි තේ පදුරු කප්පාදුවෙන් පසු පුනර්වර්ධනය නොවී මිය යාම දැන් දැන් පහතරට කුඩා තේ වතු වල සුලභ දසුනක් වී තිබේ.

මීට අමතරව පහත දැක්වෙන හේතූන්ද මෙම කඳ දිරීමට බෙහෙවින් බලපානු ඇත.

කඳ ගුල්ලා හා පහතරට සජීවී වේයා වැනි ප්ලීබෝඩ් හානි නිසා ඇති වූ කුහර තුලට ජලය එකතු වීමෙන් ඒ තුල දිලීර වර්ධනයට හිතකර තත්වයක් නිර්මාණය වේ. එමෙන්ම පහතරට කඳ පිළිකා වැනි රෝග සැදුණු අතු වලින්ද අනාරක්ෂිත කප්පාදු කට්ටි නිසාද කඳ දිරීම පහසුවෙන් ඇරඹේ. මීට අමතරව විශුලි කාලයේ කප්පාදුව, අතු නැමීම වැනි වගා පිළිවෙත්ද කඳ සූර්‍ය රශ්මිය වැනි භෞතික සාධක ද තත්වය වඩාත් අගහපත් කරයි.

මෙම තත්වය පාලනය කිරීම සඳහා රෝග හා ප්ලීබෝඩ් හානි හැකිතාක් අවම කරගත යුතුය. එහෙත් තේ වගාවක් සම්පූර්ණයෙන්ම පාහේ රෝග හා ප්ලීබෝඩ් වලින් නිදහස්ව පවත්වා ගෙන යාම ප්‍රායෝගිකව අපහසු කරගැනීමකි. එහෙත් එම හානිදායක තත්වයන් මැනවින් කළමනාකරණය කළහැකිය. රෝග හා ප්ලීබෝඩ්කයින්ගේ හානියට ලක්වූ කොටස් හැකිතාක් දුරට සනීපාරක්ෂක කප්පාදුවක් මගින් ඉවත් කළ යුතුය. සනීපාරක්ෂක කප්පාදුව 2 වන කප්පාදු වකුයේ සිටම ඇරඹිය යුතුය. කැපුම් තලය යෝග්‍ය දිලීර නාශකයකින් හෝ වෙනත් එවැනි ආරක්ෂක ද්‍රාවණයකින් ආවරණය කිරීමද වැදගත්ය. විශුලි කාලයේ කප්පාදුව නොකළ යුතු අතර කප්පාදුවෙන් පසු පැය 48 - 72 ක් පමණ යන තුරු කප්පාදු අතු වලින් කඳේ රාමුව ආවරණය කර තැබීමද හිතකරය.

අවසාන වශයෙන් ඔබ වෙත අවධාරණය කළ යුතු කරුණක් තිබේ. පහත රට අපේ තේ වගාවන්හි ආයු කාලය අඩු වීමට බලපා ඇති ප්‍රධාන සාධකය කඳ දිරීමයි. ඉන් අපේ තේ ඉඩම්වල පලදායිතාවය අඩුවනවායේම ඉක්මන් නැවත වගාකිරීමකට හෝ පාලු දැමීමකට සිදුවීමෙන් අනවශ්‍ය වියදමක් දැරීමටද සිදුවේ. බැවින් මෙම තත්වය සලකා විශාල ආයෝජනයක් කර ඇරඹූ තේ වගාවේ විරස්ථිතිය ගැන සැලකිලිමත් විය යුතුය. ඒ මන් ද යත් එය ඔබේත් රටේත් විරස්ථිතියට හේතුවන බැවිණි.

ජානක මනින්දපාල
ලලිත් අමරතුංග